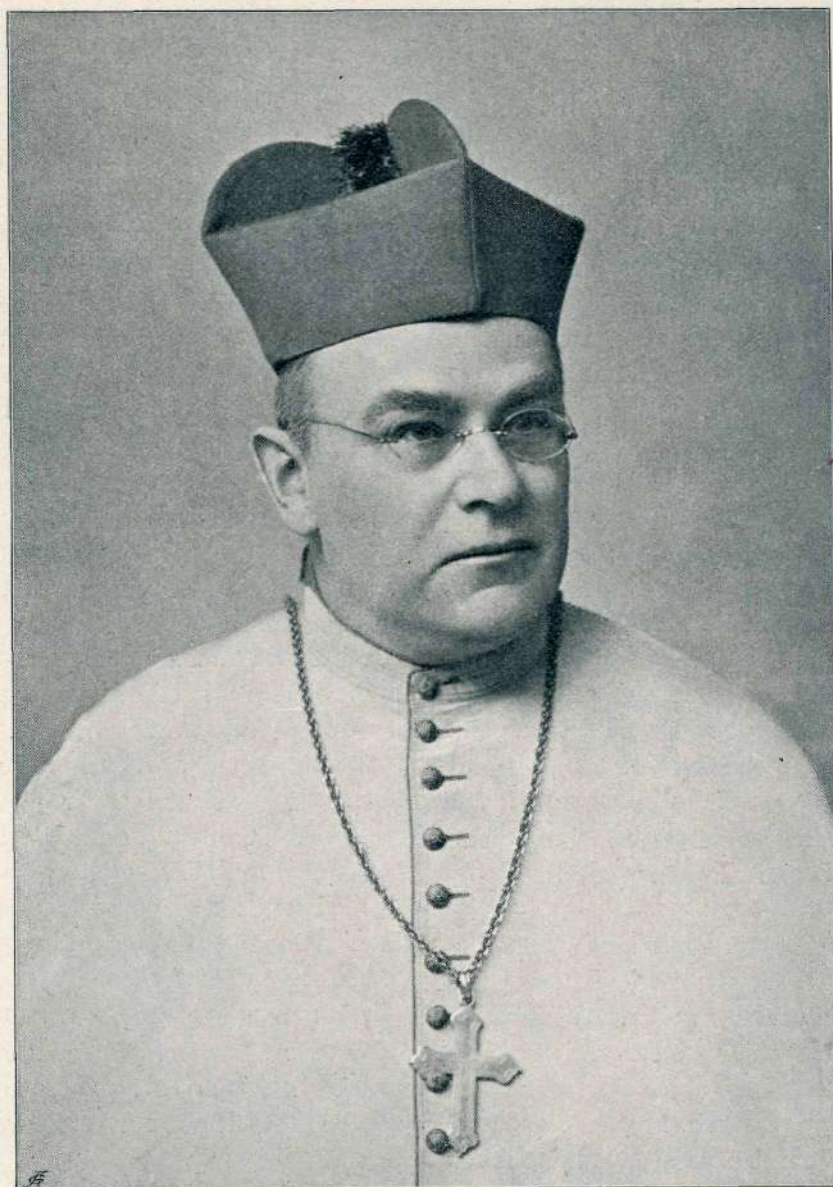

DR. FRANČIŠEK SEDEJ,
KNEZ IN NADŠKOF GORIŠKI, METROPOLIT ILIRSKI.

stemu Kitajcu neznana posoda: pije ga iz porcelanastih skledic, ki niso veliko večje kakor orehove lupine. Kitajci so vobče jako trezen narod!

Tudi moji brodarji so ga nekoliko potegnili ter postali zgovorni. Izpraševali so me o domovini ter o tem in onem. Tudi jaz sem začel izpraševati.

„Koliko let že brodariš po Rumeni reki?“

„Več ko štirideset.“

„Lepa dôba! Kaj navadno voziš?“

„Doli žito, riž, bombaž; navzgor pa sol in fižol.“

„Ali se kaj prida zasluži?“

„Toliko, da se človek pošteno preživi.“

„V tolikih letih bi bil lahko že bogat. Zakaj pa ne štediš?“ podražim nagajivo starca.

„Čemu bi štedil! Saj nimam otrok! — Imel sem čvrstega sina — sedaj bi bil star